

Eski Türkiye 'de
DEMOKRASİ TELLALLARINA YAPILAN
ATIŞLAR...

Prof. Dr. Mustafa TEMİZ
31.01.2020

Ülkeler
rejimler için değildir.
Ama
rejimler,
insanların
mutluluğu için
seçilir.

Ne yazık ki
şimdiye kadar,
özellikle
Türkiyemiz de
dâhil,
hep
insanların
mutlulukları
rejim despotluklarına¹
kurban
edilmiştir.

Eğer
bir rejim,
insanlarını mutlu edemiyorsa,

¹ *despotluk*: Bir ülkeyi baskıya, zora dayanarak yönetme biçimi..

*insanların
mutluluklarını sağlamak için,
kendini
yenilemek zorundadır.*

*Meselâ bir insan,
öldükten sonra
Cennete gitmek isteyebilir.
% 99'u
Müslüman olan
Memleketimizde ise,
Cennete gitmek istemeyen insan
yok gibidir.
Bu
İsteklerin
gereğinin yapılması da
elbette
demokratik birer haktır.*

*Hâlbuki
Eski Türkiye'deyken
Memleketimiz'de,
yöneticilerimiz,
insanların bu demokratik haklarını
hiç
saymışlardı.*

*Prof. Dr. Nilüfer Göle,
"Bizdeki
Lâiklik Demokrâsi ile Bağdaşmadı"
başlığı altında,*

*“ Lâiklik
bizde
dinin kontrol altına alınması olarak
anlaşılmıştır.”
“Hâlbuki
lâiklik dinin
tamâmen serbest bırakılmasıdır³.”
demektedir.*

*Eski Türkiye’deyken
Rauf Tamer
7.9.1991 târihli gazetelerin birinde
demokrâsinin önemine
şöyle
vurgu yapıyordu:*

*“Biz dönelim yine demokrâsiye...
“Çünkü en mühimi o...”
“Çocuktan, ihtiyardan, hastadan, okuldan, çamurdan,
çukurdan, açıkçası
insandan
daha mühimi o...”*

*Eski Türkiye’deyken
Batılı
yöneticileri örnek alan
çoğu
yöneticilerimizin de,
“Cumhûriyet” ve “Demokrasi” gibi,
kavramları,*

³ Zaman G., 25 Şubat 1992. Zaman G., 25 Şubat 1992.

tıpkı
Batılı yöneticiler gibi,
yalnızca
istismar ettikleri
şimdi
burada,
Rauf Tamer'in cümlelerinden de
anlaşılmıyor mu?

Daha açık söylemek gerekirse
Rauf Tamer'in
bu
ifâdeleri,
yetkililerimizin ve kânun yapıcılarımızın,
demokrâsiyi
dillerine dolayarak,
otururken demokrâsi, yatarken demokrâsi,
kalkarken demokrâsi,
düşünürken, yemek yerken, uyurken,... demokrâsi
sayıkladıklarını
fakat
demokrâsi adına
hiç
bir
şey
yapmadıklarını görenlerin,
en
sonunda
cinnnet getirmemek için,
kaleme alacakları
“deşarj olma” sözcükleridir.

*Tahammülün
bir nevi
son
sınırını işâret eden
bu
tasvir,
aynı zamanda,
demokrasiyi istismar edenlere de
ne
güzel
bir
gönderme olmuş!
Bravo
Tamer Bey!
Yalnız
bir de
lâiklik için
yazsanız
ne
güzel
olacaktı!*